

Udvalgets Forslag:

Saa vel i første som i andet Stykke ubelædes Ordene „militaire og civile“ vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

Derefter gik man over til den af Udvalget foreslaaede og paa ovenstaaende Liste meddeelte nye Paragraph efter § 27.

Ordføreren: De tidligere Paragrapher, som angik de Fonds, hvorfra Invalideundersøttelsen skulde hentes, ere, som Forsamlingen vil erindre, bortfaldne ved de tidligere Afstemninger; men, skøndt det jo rigtignok kan ansees for at være meget tvivlsomt, om denne Lov kommer videre end til Folkethinget, saa have vi dog ikke fundet det passende, at den forlader Folkethinget, uden at der er tilføjet en Paragraph om, hvorfra Midlerne dertil skulde hentes, og i denne Anledning have vi anset den foreslaaede nye Paragraph for at være passende.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag: Efter § 27 tilføies en ny Paragraph, saaledes lydende: „De Udgifter, som Udførelsen af denne Lovs Bestemmelser maatte foranledige for Statskassen i Finantsaaret 1850—1851, blive at afholde af Statskassens almindelige Overflud.“ vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Dervpaa blev Lovforslaget i sin Heelhed sat under Discussion.

Schærmning: Jeg har fra det første Dieblif af beklaget, at denne Lov ikke kunde komme frem i Forbindelse med Ministeriets Forslag; jeg har anset det for en meget vigtig Sag; men dette er imidlertid ikke skeet, og Spørgsmaalet kunde jo altsaa være, om man da ikke skulde, paa Grund heraf, modsætte sig Lovens Antagelse. Jeg troer imidlertid ikke, at det vil have nogen practisk Nytte; thi Loven vil rimeligviis alligevel ikke blive til Lov, enten den bliver antagen her eller ikke, saa at jeg ogsaa skal stemme for dens Antagelse.

Sagd: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at, da de nys antagne Vædringsforslag have saa lidet Indflydelse paa det væsentlige Indhold af Loven, at jeg aldeles ikke finder nogen Grund til at frasælde de Anskuelse, som jeg udtalte ved Lovens 2den Be-

handling, saa maa jeg ogsaa for nærværende Dieblif stemme imod den, og stemme imod den, hvad enten der er Sandsynlighed for, at Loven derved vil blive fremmet eller ikke. Jeg stemmer imod den, navnlig fordi, som jeg ved 2den Behandling udtalte, der ikke, efter min Mening, er taget tilbørligt Hensyn til de forskjellige Forhold i Armeen. Der er maaskee blevet taget Hensyn til de underordnede Klassees Lary i Armeen, skøndt der imidlertid jo ogsaa derom kan være forskellige Meninger; men i ethvert Tilfælde indrømmer jeg, at der dog er lagt endeel Vægt derpaa; men vist er det, at jeg aldrig har kunnet finde, at der var taget tilbørligt Hensyn til de øvre Classer. Naar man seer, at en stor Deel af Officerstanden, foruden Underofficersclassen, er efter den hidtil bestaaende Lovgivning henviist udelukkende til den tarvelige Understøttelse, som Invalideloven hjemler dem, og som alene for den Menige kan være nogenlunde fyldestgjørende; saa troer jeg virkelig at have fuldkommen tilstrækkelig Grund til at stemme imod en Lov, der intet Hensyn tager til de tilstedeværende Forhold, og som har optaget et Princip i sig, der fornægter de høiere Classers Fortjeneste og aldeles udelukker Fortjenesten fra en høiere Berettigelse. Derfor stemmer jeg imod Loven, hvad enten den derved bliver fremmet eller ikke.

Barfod: Jeg seer ikke rettere, end at de Mangler, som den sidste ærede Taler har fundet ved nærværende Lov, de findes i fuld saa stor Maaade ogsaa ved vor Grundlov; thi, dersom der skulde tages Hensyn til vedkommende Krigeres Stilling, Dannelse, Intelligents, Fornemhed eller andet Sligt, til at skaffe ham en anden Anerkjendelse af Staten for de i Krigen lidte Saar, saa forekommer det mig, at det følger ganske af sig selv, at denne hans Stilling, denne hans Dannelse og Fornemhed, eller hvad Andet man nu vilde begrunde et saadant Krav paa, maatte consequent føre med sig, at han ogsaa burde indtage en ganske anden Stilling med Hensyn til Stemmegivningen, og altsaa, dersom han her i denne Lov skulde have f. Ex. 7 Gange saameget som en menig Mand, saa maatte han ved Stemmegivningen, det være sig til Folke- eller til Landstthinget, og